

[Kyed.]

terende Erhverv, maatte vi have godtgjort under en eller anden Form, og den Dag, da Valutaloven, som fordyrer Produktionsomkostningerne, bortfaldt, skulde ogsaa den Støtte, som vi kræver, bortfalde.

Hvad angaar Maarumvandet skal jeg gøre opmærksom paa, at jeg fremførte dette som Bevis for, hvad Service koster fra Producenten til Forbrugeren, at man pumpede Vand op af Jorden, og det koster 16 Øre for en kvart Liter, naar det præsenteres for Køberne i København. Værdien er næsten alt sammen Service, der her betales, hvorimod Mælken kostede 17 Øre pr. $\frac{1}{2}$ l. Naar det ærede Medlem siger, at det er Mejerierne, der tager det, vil jeg gøre opmærksom paa, at i København er der en Forbrugerorganisation, der hedder „Enigheden“. Jeg paaviste, at den kunde ikke gøre det billigere, og et Andelsforetagende „Trifolium“, kan ikke gøre det billigere. I Provinsbyerne fastsættes alle Mælkepriserne af Andelsforetagenderne, Producenterne selv. Det viser, at deres Priser er Udtryk for, hvad Service koster.

J. Chr. Jensen: Jeg vilde gerne gøre et Par Bemærkninger til det Svar, jeg fik fra den højtærede Indenrigsminister. Jeg havde den store Glæde at se, at de to Spørgsmaal, jeg havde rejst ved min sidste Tale her under Finanslovdebatten, fik en enestaaende god Presse. Men det var ikke alene Pressen, men jeg fik ogsaa Tilslutning fra en lang Række private Mennesker, som paa den ene eller den anden Maade har Kendskab til de Ting, jeg taler om, og tillige fra Foreninger som Naturfredningsforeningen og Turistforeningen fik jeg Tilkendegivelser. Det kunde godt have sin Interesse for dette høje Ting at meddele nogle af disse Meddelelser, som blev givet mig, særlig fra fortvivlede Mødre, som bor langs Kysten, og som meddelte mig, hvor fortvivlede Forholdene er, at de bogstaveligt talt ikke tør sende deres mindre Børn ned til Vandet, uden at de har Følgeskab, fordi det, de kan finde og komme hjem med, er af en saadan Beskaffenhed, at man kunde græde derover. Der er imidlertid med den begrænsede Taletid, jeg har, ikke Tid til at komme ind paa det. Men alt det, jeg her har meddelt, giver mig Indtryk af, at særlig Rensning af Øresund er et Problem af saa stor Betydning, at jeg næsten tør sige, at det er et Folkekrav, der maa tages op til alvorlig Overvejelse og Løsning.

Men jeg fik ogsaa en Protest; det var

mod en enkelt Detaille i mine Udtalelser vedrørende Badeanstalten „Sønderstrand“. Bestyreren meddelte mig, at det, man fiskede op under denne store Svømmeopvisning, det var ikke det Griseri, jeg talte om, men det var Cigaretstumper og Tændstikker. Nu vil jeg naturligvis ikke gøre nogen Uret, og jeg vil heller ikke bevidst sige noget forkert. Jeg lovede den paagældende Bestyrer, at jeg, naar jeg fik Ordet igen her under Finanslovbehandlingen, skulde gøre opmærksom paa hans Protest. Nu sendte han for øvrigt Protesten direkte til Aviserne, hvad jeg fornuftigvis ikke kan have noget imod.

I de Udtalelser, jeg fremkom med, var dette, hvad jeg ogsaa sagde, ikke det væsentlige. Det, som man kan se, det, som svømmer oven paa Vandet, kan man forvare sig imod, hvorimod alle de giftige Bakterier, som findes i Vandet, og som man ikke kan se, er meget værre. Men jeg talte i god Tro, idet jeg, da jeg gik ud ad den lange Bro, som der er ud til Badeanstalten „Sønderstrand“, saa alt det Griseri, der flyder oven paa Vandet, og da man gik med disse Sigter paa de lange Stænger, maatte jeg gaa ud fra, at det var det, man fiskede op af Vandet.

Bestyreren meddelte mig, at man havde lukket dette Griseri ude fra Badeanstalten „Sønderstrand“. Det har man gjort ved at sætte nogle store Spunsvægge fra Bunden op til Overkanten af Vandet. Det vil altsaa sige, at de badende derude faktisk bader i en stor Kasse; det er en underlig Form for Havbad, men det er en Sag for sig. Jeg synes, det er uhyggeligt, og en Gang imellem skal vel Vandet fornyes, en Gang imellem skal de badende vel have rent Vand i Kassen, og det kan jo kun ske ved, at man tager Vandet fra det inficerede Øresund. Men for øvrigt er denne Omkapsling af denne Badeanstalt et Bevis paa, at man er ængstelig for at faa det ind, som svømmer udenfor.

Bestyreren udtalte endvidere sin store Tilfredshed med, at Sagen var rejst, og, som han udtrykte sig, at Sagen netop var rejst i dette høje Ting, og han mente, at nu var der maaske nogen Sandsynlighed for, at der skete en Ændring med Hensyn til Vandet.

Den højtærede Indenrigsminister erkendte, at Forureningen af Øresund er et stort og, som han kalder det, et overordentligt Problem. Jeg er saa enig med den højtærede Minister i dette. Han sagde videre, at Sundhedsstyrelsen og Ministeriet havde rejst Spørgsmaalet om Samarbejde mellem de interesserede Kommuner. Det